

bragt. Dette Lovforslag var udarbejdet paa Grundlag af de fra vedkommende Retsbetjente modtagne Indberetninger om de med deres Embeder forbundne Indtægter og Udgifter i Finantsaarene 1870—71 til 1874—75. Man har imidlertid anset det for rettest, at det sidst forløbne Finantsaar ogsaa tages i Betragtning ved Revisionen af Loven af 25de Februar 1871 og Suitsministeriet har derfor paany revideret otmeldte Bestemmelser og, efterat man ligeledes har gennemgaaet den fornævnte Lov af 12te Februar 1872, skal man, med Tilføiende at man har forment at burde samle alle de paagjældende Embeder i et Forslag, fremsætte følgende almindelige Bemærkninger:

Under Behandlingen af den foreliggende Sag har Ministeriet ikke kunnet andet end komme til den Overbevisning, at den Beregning, der hidtil har været fulgt ved Fastsættelsen af Kontorholdsvederlagene, ikke længere er tidssvarende, og at Retsbetjentene efter den Pristigning, der i saa godt som alle Forhold har fundet Sted i de senere Aar, med Nette maa kunne gjøre sig Haab om at se de dem tilstaaede Kontorholdsvederlag forhøiede. Da derhos Pristigningen allerede har været i flere Aar og der næppe er Sandsynlighed for, at nogen Nedgang, i alt Fald af større Betydning, vil finde Sted, har Ministeriet ment ikke at kunne forsvare at uublade at fremkomme med Forslag om en tildels gennemgaaende Forhøielse af de Kontorholdsvederlag, om hvis Revision der nu er Spørgsmaal.

Svad saaledes for det Første Lønningerne til Kontorpersonalet angaar, da har man ved Fastsættelsen af disse, som bekjendt, hidtil lagt til Grund 400 Rd. som Løn for en Fuldmægtig og 200 Rd. som Løn for en Skriver. Ministeriet har imidlertid oftere havt Leilighed til at erfare, at det, hvor ikke særlige Forhold ere tilstede, er umuligt nu tilbids at faae en brugbar Skriver for en aarlig Løn af 200 Rd. eller 400 Kr., hvad der er en ligefrem Følge af, at Antallet af de unge Mennesker, der agte at gaa Kontorveien, og af hvilke Skriverklassen fortrinnsvis maa rekruteres, stadig er i Aftagende, og af, at de, der ville gaa denne Vej, med Lethed kunne finde en mere lønnende Virksomhed end den en Ansættelse paa en Retsbetjents Kontor nu byder. Som Følge heraf er det nu ingenlunde usædvanligt, at en Retsbetjent, for at kunne erholde en brugbar Skriver, maa tilbyde en saadan en aarlig Løn af 7 à 800 Kr., altsaa omtrent det Dobbelte af hvad dertil er bevilget. Derimod har det vel hidtil været mindre vanskeligt for Retsbetjentene at erholde Fuldmægtige. Grunden hertil maa navnlig søges deri, at medens juridiske Kandidater tidligere kun sjældent søgte Ansættelse som Fuldmægtige paa Retsbetjents Kontorer i Provindserne, have saadanne Ansættelser i den sidste halve Snes Aar paa Grund af det store Antal Kandidater,

der i Trebserne absolverede den fuldstændige juridiske Examen og de omtrent saantidig dermed indværende ugunstige Forhold med Hensyn til Befordringen til juridiske Embeder, været mere søgte af de juridiske Kandidater, uanset om den Løn, der høies dem, var utilstrækkelig til at leve af. Kandidaternes Antal har imidlertid i de senere Aar været i stærkt Aftagende; medens saaledes i Jemaaret 1867—71 i Gjennemsnit 53 aarlig absolverede den fuldstændige juridiske Examen, blev denne Examen i Jemaaret 1872—76 i Gjennemsnit kun taget af 31 aarlig, og navnlig er der i de sidste Aar kun blevet faa Kandidater; saaledes i 1874: 30, i 1875: 22, i 1876: 34 imod 54 i 1867, 75 i 1868 og 53 i 1869. Da derhos ogsaa Antallet af ustuderede Jurister er i Aftagende, er det allerede nu ofte mindre let at faae Pladserne som anden eller tredje Fuldmægtig besatte, men navnlig er det paa Grund af det utilstrækkelige Bederlag, der kan bydes de fleste Fuldmægtige, vanskeligt for Retsbetjentene at beholde deres Fuldmægtige i længere Tid, da de i Reglen efter et Par Aars Virksomhed kunne opnaa bedre lønede Stillinger, om ikke paa anden Maade, saa i alt Fald ved at nedsette sig som Sagførere, hvilken Udvei ogsaa benyttes i stort Omfang; i de sidste 5 Aar er der saaledes meddelt ikke mindre end ca. 150 Personer Bestikkelse som Underretssagførere i Provindserne, og af disse have saa godt som alle i alt Fald for en Tid været Fuldmægtige paa Retsbetjentkontorer. Men at det hverken for vedkommende Principal eller for Befolkningen i Almindelighed er heldigt, at der finder en altsfor hyppig Omværling Sted blandt Fuldmægtigene paa Retsbetjentenes Kontorer, behøver formentlig ikke nærmere at paavises. Kontorpersonalets Stilling er derhos ogsaa blevet forringet ved nyere Love; saaledes er t. Ex. den Indtægt, der kan havees igjennem Skiftevidnegebyrer, hvilke Gebyrer paa de fleste Steder tilfalde Kontorpersonalet, gaaet overordentlig ned, efter at Lov om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. m. af 30te November 1874 er traadt i Kraft. I det Ministeriet saaledes er af den Anskuelse, at en Forhøielse af de til Kontorpersonalets Lønninger bevilgede Beløb ikke bør udsættes længere, er det blevet taget under nøie Overveielse, i hvilket Omfang man bør iværksætte den ommeldte Forhøielse, og Ministeriet er da kommet til det Resultat, at det vil ligge nærmest her at forholde sig paa samme Maade som ved Forhøielsen af Medhjælpssummerne og af Lønningerne til de lavere Embeds- og Bestillingsmænd, saaledes at den tidligere fastslaaede Løn af 400 Rd. eller 800 Kr. til en Fuldmægtig, og af 200 Rd. eller 400 Kr. til en Skriver forhøies med henholdsvis 15 pCt. og 20 pCt. Herester vilde altsaa det Beløb, som ved Beregningen skulde lægges til Grund, blive for en Fuldmægtig 920 Kr. og for en Skriver 480 Kr.